

Πλέιν ἢ νιαυτῶ φρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
 Ξαν. Ω. τεισακοδάμων, ἀρ' ὀτραχηλῶ ε-
 τσί
 Οπ. Φλίβε) μῦ, τ' ἰγλοῖον ἐκ ἐρεῖς
 Δι. Εἴτ' οὐχ' ἕβεις αὐτ' ὅσι καὶ πολλή ξυ-
 φή;
 Οτ' ἐγὼ μῦ ἂν Διόνυσῶ, υἱὸς Σταμνίε,
 Αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τῆτον δ' ὄχῳ,
 Ἰνα μὴ ἀλαπωροῖτο, μήδ' ἀχθῶ φέροι;
 Ξαν. Οὐ γδ φέρο γῶ; Δι. πῶς φέρεις γδ, ὅς γ' ὀ-
 χεῖς
 Ξαν. Φέρον γε ταυτή. Δι. τίνα τέρον; Ξαν. Βα-
 ρέως πανυ.
 Δι. Οὐκ οὐ τὸ βάρος τῆθ' ἀπὸ φέρεις, οὐδὸς
 φέρεις;
 Ξαν. Οὐ δῆθ' ὄγ' ἔχω γῶ, καὶ φέρο, μὰ τὸν Δι'
 οὐ.
 Δι. Πῶς γδ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἐτέρου φέ-
 ρεις;
 Ξαν. Οὐκ οἶδ'. ὁ δ' ὤμους οὐτὸσιν πιέζει-
 ται.
 Δι. Σὺ δ' οὐδ', ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφε-
 λεῖν,
 Ἐν τῷ μέρει σὺ τ' ὄνον ἀεμῆρος φέρε.
 Ξαν. Οἱμοι κακοδάμων. τί γδ ἐγὼ ἐκ ἐναυμά-
 χου.
 Ητ' ἀπ' σε κωκύειν ἀν' ἐμέ λλον μακρά.
 Δι. Κατίβα πανούργε. καὶ γδ ἐγγυὲ τῆς Φί-
 ρας Χ.
 Ηδη βαδίζων εἰμι τδ', οἱ περὶ τὰ μᾶ
 Εδειτραπέδω, παμδίων. πᾶ. ἢ μὴ πᾶ.

A *Vide: plus quàm anno senior effectus ab eo.*
 ΧΑ. *O ter misere miseram cervicem isthanc meam:*
Qua tantum affligitur, & iocum nihil proferet?
 ΒΑ. *Non contumelia haec est, & mollicies me-
 ra?*
Ego, qui Bacchus sum, patre ortus Stamnio,
*Pedes ingredior & lassor: atque isthunc ve-
 ho,*
Ne defatigetur, neu quid oneris ferat.
 ΧΑ. *An non fero onus?* ΒΑ. *quomodo feras quò
 ipse veheris?*
 ΧΑ. *Fero certè hoc.* ΒΑ. *quomodo?* ΧΑ. *valde a-
 grè & duriter.*
 ΒΑ. *An non istud onus, quod tu fers, asinus ge-
 rit?*
 ΧΑ. *Minimè, ut quod ego fero atque habeo: non
 per Iouem.*
 ΒΑ. *Quomodo fers obsecro: qui ferris ab alio?*
 ΧΑ. *Nescio sanè. Sed hic humerus affligitur.*
 ΒΑ. *Age, si nihil prodesse tibi dicis asinum,*
Eum tu humeris impone, & sublatum gere.
 ΧΑ. *Heu me miserum, cur non naualè pra-
 lio*
Interfui? certè ego te iam ad fletus here
 D *Dudum impulissem.* ΒΑ. *agedum descende ver-
 bero.*
Nam nunc prope ostium via peruenimus:
*Quò primum oportebat gradum conuertie-
 re.*
 Heus, heus: puer heus: puer tibi dico, puer.

Σχόλια. Πλέιν ἢ νιαυτῶ.] ὡσαύτ' τὸ Ομηρικόν. ἀ-
 φα γδ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηάσκουσιν.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Καὶ ἐν Ησιόδῳ, ὡμῶ γήραϊ θῆκε.
 δῖα πλὴν ἀήδαν οὐ γρηάσκω, φησὶν, ὅταν τί τούτων τῶν
 ὄφισμάτων ἴδω, καὶ πλέιν ἢ νιαυτῶ φρεσβύτερος ἀ-
 πέρχομαι. τὸ δὲ πλέιν ἐκ τῶν πλείον καὶ συγκοπλῶ γίνε-
 ται, ἢ καὶ κρᾶσιν Αθηναίων, ὡς Ἰνέος οἶνον.]
 Σχόλια. Ἀρ' ὀτραχηλὸς οὐτσί.] ὁ Ξανθίας ἀχθό-
 μῆρος ἐφ' ᾧ βασάζει φέρων λέγει. Τῆς Σταμνίου]
 Διὸν εἶπεν υἱὸς Διδος, υἱὸς Σταμνίου εἶπε παρ' ἱσπύνοταν.
 ὅτι οἶνος ἐν Σταμνίῳ βάλλετο. ὁ δ' ἰγλοῖον εἰς τὸ οἶ-
 νον ἀλληγορεῖται. Σταμνία δ' καὶ Σταμνίον, τοὺς ἀμ-
 φερῆς τοῦ οἴνου φασίν. ἐπαίξεν οὖν, ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν
 ἐαυτῷ βασάζει τὸ οἶνον καὶ φέροι. Τούτου δ' ὄχῳ.] ὁ-
 χεῖσθαι ποῖα: ὅτι ὄνον γδ ἡ καθήμῆρος. νοεῖται δέ τι καὶ
 ἀχθρῶν. ἀντὶ τῶν ὀπείσαινῳ αὐτόν.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Οὐδὸς] ὁ ὄνος. κρᾶσις Αθηναίη.
 Σχόλια. Οὐ δῆθ' ὄγ' ἔχω γῶ καὶ φέρω.] ἐπάνω γδ

τοῦ ὄνου καθήμῆρος ὁ οἰκέτης, ἐβάσαζε τὸ ἀνάφορον.
 Ε Ἰνέος δὲ εἰς τὸ φέρω δὴ σιγμᾶς ποιούσιν, ἀφαιρουῦτες
 τοῦ μᾶ τ' Δι' οὐ, πλὴν μίαν σιγμῶν. Πιέζει.] κατη-
 νέχθη ὁμοῦ καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ πιέζομαι. Ἐν τῷ μέρει
 σὺ τ' ὄνον.] ἀντὶ τοῦ καθ' ἑκάστη μέρους. ἢ ἐν τῷ ἴσῳ μέρει καὶ
 πλὴν ἀμοιβῶν βασάζον τ' ὄνον. Τί γδ ἐγὼ ἐν ἐναυμά-
 χου.] πρὸς τοὺς χρόνους, ὅτι τῶν προτέρω εἶπε ὅτι Ἀντί-
 νου. ὅτε περὶ Ἀργίνου (ἐν ἑνὶ κων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθλιῶτες
 συμμαχοῦντων δούλων. προκακωθέντες ἀλλας ναυ-
 μαχίας, οὐς ἠλευθέρωσαν. πρὸς τούτου οὐδ' ἡλεοντιζό-
 μῆρος λέγει, ὅτι εἰπερ ἐνεαυμαχήκεν καὶ ἀφειμῶν ἡ-
 λεύθερος, ὥστε οἰμώζειν ἀν' ἐλεγον. ἢ ἢ Ἀργίνου, ὁ
 πόλις τ' Αἰολίδος, ἀντιπρὸς δὲ Δέσβου κειμήλι καὶ μα-
 νίας καλουμένης Ἀκρας. Κατίβα πανούργε] ἰδοὺ, ὅτι
 κατίβα φησὶ. πρὸς τοὺς ἀξιοῦντας, ὅτι κατίβαθι λέγειται
 μόνως. ἰδοὺ ἢ πανούργε, ἡμεῖς μῶν μετρώτερον φαρμῶν,
 Αθηναίη δ' ὅτι σφοδρῶς ἀτιμίας.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ,
 Σκηνὴ δευτέρα.
 ΗΡΑΚΛΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ,
 ΞΑΝΘΙΑΣ.

ACTVS I. SCENA
 fecunda.
 HERCVLES, BACCHVS,
 XANTHIAS.
 S iiii